

Můj podělaný svět 2

Můj podělaný svět 2

***Kolektiv dětí
z Dětského domova Vizovice***

Můj podělaný svět 2

Básně, fotografie, kresby dětí v básnické sbírce vznikly za podpory
Nadace OKD . Děkujeme

Vážený čtenáři,

dostává se Ti do rukou sbírka básní dětí dětského domova, která obsahuje mnoho z dětských osudů, myšlenek, pocitů a přání.

Když jsme, společně s dětmi, hledali název sbírky básní, chtěli jsme, aby co nejvíce vystihoval myšlenkový obsah sbírky. „Můj podělaný svět“!

Ano, nad názvem možná někdo zakroučí hlavou, ale každopádně se musí zamyslet, co tím chtěly děti říct. Odpověď, milý čtenáři, nalezněš uvnitř.

A snad ještě: „Nikdo není bez chyby, ale moudrý je ten, kdo se dokáže z chyb poučit.“ Moc bych si přála, aby ty naše děti se z chyb svých rodičů poučit dokázaly a aby ten jejich budoucí svět nebyl „podělaný“.

Věřím, že budou na čas strávený v našem dětském domově vzpomínat jako na dobu, která je na ten opravdový život dobře připravila.

Mgr. Eva Čapková, ředitelka

Láska

Pro mou nezapomenutelnou rodinku

Verča

Předem mého dopisu Vás zdravím. Ani nevíte, jak moc mi chybíte. Každý den na Vás myslím a vzpomínám na chvílky s Vámi, co jsem zažila. Nedá se popsat, jak Vás mám ráda. Víím, někdy jsem Vám škodila, nadávala a řvala po Vás, ale víím, že i tak mě máte rádi. Strašně moc se chci omluvit, Evičko. Pokaždé jste mi pomohla a dala do života hodně rad, sílu a hlavně Lásku!

Strašně Vám chci poděkovat, dala jste mi to, co mi nikdo nedá. Víím, že jednou dojdou, obejmou Vás a neřeknu ani půl slova. Budu jen tiše sedět a litovat, že jsem Vás tak brzo opustila. Ale smích bude.

Stréko, no moc slov nemám. Omlouvám se za půl roku nebavení, jak jsem nastoupila. Ale my vííme. Chci Vám říct, že Vaše slova jsou do života hodně a nezapomenu na ně. A budu je v životě využívat, co nejvíc, žádný strach. Jen tak veďte další ty chuligány tam. :-)

Blažounku, nemám slov, moje city jsou víc jak pár písmen na papíře. Pokaždé jsem Vás brala víc, jak tetu. Byla jste moje nej kámoška v dobrém i ve zlém a mrzí mě, čím jsem Vás naštvála, ale krásné chvíle tam jsou. Víc šťastných jak smutných. Nebojte, na čaj se stavím.

Šári, Marcelíno, Ivčo, no chuligánky moje. :-) Nejvíc zábava, nezapomenu. Prostě děkuji Vám za krásné chvílky. Nezapomeňte.

Noční Marci a Marto, holky, klídek a teploučko. Mám Vás ráda a víte to.

Zdeničko, mám Vás ráda, dejte mi tam na ně pozor.

Jste hrubá banda, jste super, nenechte se rozhodit. Život je boj, tak bojujte, nezapomenu.

Vím, byla to chyba

Simona

Vím, byla to chyba!
V životě už to tak bývá,
chtěl bys vrátit čas,
pro nás dva zas.

Vím, byla to chyba!
Neudělám s tím už nic,
vzpomínáš na má slova,
vždy budeš můj princ.

Zklamala jsem, já to vím!
Pořád mi to opakuješ,
zůstaneš navždy mým,
i když už nechceš.
Vím, byla to chyba!
V životě už to tak bývá,
vše se pokazilo, vše je pryč,
žádná šance navíc.

Chybíš mi!
To ti chci celou dobu říct,
nemám k tomu slova,
nejsem pro Tebe ta pravá.

Ty

Michal

Mám rád Tvé teplo u mého těla,
Ty jsi kus mého světa,
každá minuta s Tebou strávená,
tak na to se hezky vzpomíná,
ale teď už jsi mi dala konec
a já už nejsem žádný borec.

Ty už tu nejsi, strašně mi scházíš,
ale když mě uvidíš, hned mě odháníš.
Ptám se, co jsem udělal?
Rád bych chyby napravil,
ale cítím, že mi chybí sil.

Vztahy

David

Ach vztahy, vztahy,
ty mi nejdou do hlavy.
Proč v nich naději hledám,
a pak se ničeho dobrého nedočkám?
Třeba zrady, to mi vadí tady.

Vztahy zamilované toužím prožívat
a až do nebe za ně děkovat.
Mít srdce jen pro Tebe
a trápení házet za sebe.
A konečně mi bude hej
a život bude oukej.

Bezmoc

Simona

Chtělo by to vrátit čas,
vše prožít znovu s Tebou,
ty chvíle s Tebou nikdy nezapomenu,
jen krásné vzpomínky nám zůstanou.

Mou lásku k Tobě ani slovy vyjádřit nelze,
je tak hluboko, že se nikdy neztratí,
nic není napořád, a také nic nekončí,
mé slzy se také časem vytratí.

Jsi pro mě vším,
mé srdce patří jen Tobě,
ani nevím, jestli si Tě zasloužím.
Proč jen tak daleko jsi ode mě?
Myslím na Tebe ve dne, v noci,
bez Tebe se vše zvládnout nedá,
opravdu moc mi chybíš,
cítím bolest, která jen tak nezmizí.

Je mi jedno, kolik kluků na světě je,
já chtěla bych Tebe obejmout, třeba pusou dát,
miluji Tě, tak to prostě už bude,
ve vzpomínkách na Tebe se nedá vůbec spát.

Chci

Šárka

Chci jen s Tebou býti
a krásné chvíle žítí.

Chci Tě vidět každý den,
splníš mi ten velký sen?

Chci Ti koukat do očí,
chci, abys na mě myslel i v noci.

Hodně bych teď platila,
kdybych Tě najednou ztratila.

Kdybys věděla

Michal

Kdybys věděla, co k Tobě cítím,
možná by ses mi nesmála.

Možná bys mě neztrapňovala
a líp se ke mně chovala.

Ale tohle je realita
a s tím se v životě počítá.

Ale mě to „sere“,
protože mé srdce je tu pro Tebe.

Tvé mě stále odmítá a nechce,
dostat se k Tobě mě bude hodně stát.

Bylo a už není

Simona

Jsi pro mě tolik, že to ani popsat nejde,
byla jsem šťastná, teď už nejsem.
Mám strach, že ta chvíle nikdy nepřijde,
kdy se opět spolu sejdem.

Máme toho tolik před sebou,
chci Tě vzít za ruku a už Tě nepustit,
chci být stále jenom s Tebou,
nechci Tě nikdy opustit.

Byl jsi se mnou a už nejsi,
je to hrozná bolest,
pořád si říkám, kdepak jen jsi?

Srdce

Verča

Když se zeptám: „Miluješ mě?“,
odpovíš vždy: „Chci Tě ještě!“
Přitom oba víme,
že srdce nespojíme.

Kamarád jsi hodně dobrý,
mojí lásku dál nezkoumej,
chceš mě čím dál víc,
stačí to jen Tvému srdci říct.

Když jsi smutný

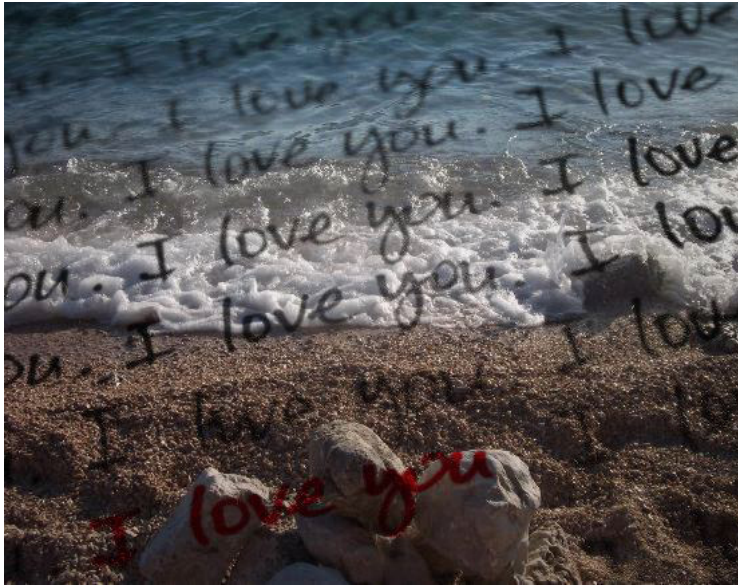
Simča

Když jsi smutný, tak i kapky deště bolí,
rány se otevřou a naplní se solí.

Když jsi smutný, tak mi něco ruce sváže,
jen ty je odvážeš, nikdo jiný to nedokáže.

Když jsi smutný, držím Tě za ruku,
snad nezůstanu sama, nemám žádnou záruku.

Když jsi smutný, všechny mé nápady mizí
a jen ticho do srdce se vplíží.

Slova

Michal

Chci porozumět Tvým slovům, která nejsou do větru,
jdou blíž k mému nitru.

Snad pochopím, nezklamou Tvou důvěru,
zachovám chladnou hlavu a půjdu dopředu.

Neboj, nezapomenu.

Přítel

Šárka

Mít opravdového přítele, to je ale věc.
A to není žádný kec.
V této době se přítel najde málokdy.

A když se objeví,
splní Vám to vaše sny.
S přítelem je velká zábava,
smějete se pořád dokola.

Když je přítel nemocný,
tak chodíte jak ponocný.
Když takového přítele vážně máte,
nakonec si ho ani nevážíte.

Co jsi mě opustil...

Simona

Co jsi mě opustil, sama jsem zůstala,
samotná musím tu žít,
ruka má marně rozplést se chystala
zmotanou klubka nit.

Co jsi mě opustil, vadnout jsem začala,
po světě chodím jak stín,
jsem jak úplněk, noc co noc je ze mne,
milý můj, míš.

Máma

Pro Mámu

Šárka

Maminko, vem si mě s sebou,
já chci být jen s tebou.
Oddělili nás od sebe,
to nevadí, i tak udělám vše pro Tebe.

Teď píšu tyhle sloky,
protože jsem jinde už 3 roky.
Trochu jsem se toho bála,
ale pak jsem se jen spoza smála.

Vím je to i moje vina,
odpusť mi, já už budu jiná.
Někdo si chodí a jen tak si píská,
přitom já brečím, když se mi stýská.

Můj podělaný svět 2

Básně, fotografie, kresby dětí v básnické sbírce vznikly za podpory Nadace OKD.

V knize jsou použity fotografie, které vznikly ve spolupráci s občanským sdružením Korunka Luhačovice a hokejovým klubem PSG Zlín.

Vydáno 2013

Vytiskl Dětský domov a Základní škola Vizovice
Masarykovo náměstí 420, 763 12 Vizovice.

<http://www.ddzsvizovice.cz>

E-mail: ddzsvizovice@centrum.cz

Konverze do elektronických formátů Lukáš Vík:

<http://www.lukasvik.cz>

Sbírku je možné získat na e-mailové adrese nebo
jako e-knihu na portálu databook.cz.